

Black Box Teater

oslo

Velkommen til vårsesongen 2013

★ FINDLAY/SANDSMARK (US/NO)

Biograph, last year was pretty/shitty 24.-27.01

TALE DOLVEN

Visibly Invisible 15.-17.02

ANN LIV YOUNG (US)

Sleeping Beauty part 2 21.-23.02

Sherapy 23.02 & 24.02

Sherry Club 23.02

IMPURE COMPANY/HOUMAN SHARIFI

Then love was found and set the world on fire 28.02-03.03

KAREN RØISE KIELLAND

Å gå med Kølle 07.-10.03

VERK PRODUKSJONER

Stalker 12.-14. & 17.-21.04

INGRI FIKSDAL

Band 18.-21.04

LISA LIE/PONR

Blue Motell 22.-26.05

AKADEMI FOR SCENEKUNST

The Portrait Series 05.-07.06

RAMPELYSFESTIVALEN

02.-12.05

AVDELING FOR TEATERVITENSKAP

datoer kommer

++

30.01, 14.03, 18.03 & 21.05

Black Box Teater

Oslo Internasjonale Teaterfestival 14.-22.03:

ANNIE DORSEN (US)

False Peach 14. & 15.03

Spoken karaoke 16.03

IVO DIMCHEV (BG)

P project 14.03

Som Faves 15. & 17.03

MATIJA FERLIN (HR)

Sad Sam Lucky 16. & 17.03

MY NAME IS JANEZ JANŠA (SI)

19.03

MILAN MARKOVIĆ & MAJA PELEVIĆ (RS)

They Live 19.03

INTERNATIONAL INSTITUTE OF
POLITICAL MURDER (DE/CH)

Hate Radio 20.-22.03

LISBETH GRUWEZ/VOETVOLK (BE)

It's going to get worse
and worse and worse, my friend 20.-22.03

BILLETTER kan kjøpes på
www.billettsservice.no, tlf. 815 33 133,

Posten, Narvesen og 7-Eleven, eller i
teatrets billettluke en time

før forestillingsstart.

Tlf. billettluke: 23 40 77 79.

TICKETS can be bought directly at
www.billettsservice.no, tel.: 815 33 133,
the Post Office, Narvesen and 7-Eleven,

or at the theatre one hour
before the performance starts,

tel.: 23 40 77 79.

... it's terribly painful to me. Beautiful but hard to look at or not to look at but hard to hold the emotions in it, the emotions I project onto it. Joe's face is blown wide open. His eyes are like ... dunno, like somebody punched out the lights, and then blew them back in all wrong. Damage. What happened to him? August

FINDLAY/SANDSMARK (US/NO)

Biograph, last year was pretty/shitty

×

24.-27.01 kl 19:00. Store scene

«Biograph, last year was pretty/shitty» mediterer over nostalgien og dens motsetning i teknologi, med bevegelser som er ladet av erindring og minner, og med et forsøk på å slette alt det som har vært og som er blitt innspilt. Det viser seg at gode gamle dager ikke lenger er så gode.

Vi har tapt vår uskyld, og ved å se tilbake prøver vi å huske hva vi mistet på veien. Det er ekte og det er falskt. Jeg er du, og han er henne. Med en interesse for vår tids dokumentasjonstrang, og

ønsket om å holde fast på det som var, prøver vi på det umulige, å skape en nostalgi for øyeblikket akkurat her og nå.

«Biograph, last year was pretty/shitty» er laget av Iver Findlay og Marit Sandsmark, med Pål Asle Pettersen og Joe Truman i samarbeid og samtale med Young Jean Lee, Ruud van den Akker, Victor Morales og Claudia La Rocco. Iver Findlay er teater- og videokunstner, med bakgrunn fra amerikanske teatergrupper som Collapsable Giraffe, Wooster Group og Radiohole, men er nå bosatt i Norge.

1. Time is relative to the observer, and history is bunk. Suck it. If you are so afraid of repeating things, why do them in the first place. Suck it. Nostalgia is my terror, and the terrorists are winning. Suck it.

2. Telegram from tomorrow. Stop. If I rub my naked feet together, I think of her. Stop. If I put my naked feet from under my cover I think of him. Stop. I sleep in my socks, that way I am protected from my memories. Stop Stop Stop.

Marit Sandsmark er en Stavangerbasert koreograf og utøver som sammen med Findlay er initiativtaker til kompaniet Findlay/Sandsmark. Pål Asle Pettersen er musiker og komponist med en lang rekke utgivelser bak seg. Han er medansvarlig for Zang:records, og lager først og fremst

abstrakt, elektronisk musikk. Joe Truman er skuespiller, musiker, Klaus Kinski look-a-like, og har spilt i flere Collapsable Giraffe produksjoner. En lavteknologisk prøveversjon av forestillingen ble vist under Oktoberdansen 2012.

eng. «Biograph, last year was pretty/shitty» by Iver Findlay and Marit Sandsmark with Pål Asle Pettersen and Joe Truman in collaboration/conversation with Young Jean Lee, Ruud van den Akker, Victor Morales and Claudia La Rocco. "pretty/shitty" meditates on nostalgia and its opposite in technology, making memory movements and attempting to erase everything that has come before and been recorded. It turns out that 'the good old times' are not so good anymore.

Iver Findlay is a theatre and video artist with a background working with American theatre companies such as Collapsable Giraffe, Wooster Group and Radiohole. He is now based in Norway. Marit Sandsmark is a Stavanger-based choreographer and performer, who along with Findlay is the force behind the company Findlay/Sandsmark. Pål Asle Pettersen is a musician and composer with a number of releases to his name. He is one of the people behind Zang:records, that primarily releases abstract electronic music. Joe Truman is an actor, musician, a Klaus Kinski look-a-like and has performed with Collapsable Giraffe.

×

AV Findlay/Sandsmark. MED Pål Asle Pettersen og Joey Truman. I SAMTALE/SAMARBEID MED Young Jean Lee, Ruud van den Akker, Victor Morales og Claudia La Rocco. LYSDESIGN Jean Vincent Kerebel. KOSTYMEDESIGN I SAMTALE MED Thale Kvam Olsen. STØTTET AV Norsk Kulturråd, Stavanger Kommune Kulturbudfond, Fond for Utøvende Kunstnere. RESIDENSSTØTTE Tou Scene, DansiS og Rogaland Teater. CO-PRODUKSJON Black Box Teater og BIT Teatergarasjen. www.findlay-sandsmark.com

TALE DOLVEN

Visibly Invisible

×

15.-17.02 kl 19:00. Store scene

I 1895 hadde Loie Fuller premiere på sin «Danse Serpentine» i Paris. Hele den parisiske kunstverden kom til Les Folies Bergère for å se henne danse. Hun eksponerte sin skjønnhet i en gigantisk kjole, for så å snurre seg inn i den og forsvinne, kun få sekunder av gangen. Disse sekundene er utgangspunktet for «Visibly Invisible».

Innen dansehistorien blir Fuller ansett som Isadora Duncans forgjenger, og den første kvinnelige danseren som ville frigjøre kvinnekroppen. I dagens samfunn er kvinners antrekk et sosialt og politisk anliggende. Strippet for det eksponerende materialet, sender Dolvens tolkning av «Danse Serpentine» tankene til burkaen. Uttrykket blir det motsatte av det som var dansens utgangspunkt; frigjøring. Den omdiskuterte burkaen blir i den vestlige verden ansett å være som et slags fengsel for kvinnen. «Visibly Invisible» utfordrer publikums tilgang til danserne. Ved å skjule kroppsdeler og hverandre, setter koreografien eksponeringen i perspektiv. Kanskje vil publikum oppleve å se ting annerledes, når deres syn blir bevisst begrenset eller omdirigert av danserne.

Likheten mellom Loie Fullers «Danse Serpentine» og Tale Dolvens versjon er fremdeles til stede, men med radikalt ulike tolkningsmuligheter anno 2013. Inspirasjonskilden er en over 100 år gammel dans, som virker likeså aktuell i dag.

Tale Dolven har bakgrunn fra Statens Balletthøgskole i Oslo og P.A.R.T.S i Belgia. Hun danser i Rosas, et av verdens mest ettertraktede kompanier for samtidsdans, og har gjort duetter med legenden Anne Teresa De Keersmaeker.

eng. The entire Parisian art community gathered at Les Folies Bergère to see Loie Fuller dance. In the cabaret theater she exposed her beauty in an enormous dress, twirled into it, and disappeared. She has been called Isadora Duncans predecessor and the originator of the modern dance movement: the first female dancer to liberate the female body. At Les Folies Bergère she performed symmetrical movements in her enormous dress and disappeared a just few seconds at a time. These seconds are the starting point of «Visibly Invisible». «Visibly Invisible» challenges the audience's access to the dancers. By hiding bodyparts and each other, the choreography puts exposure into perspective, inspired by a dance performance over 100 years old.

×

KOREOGRAFI Tale Dolven. DANS Marianne Haugli og Tale Dolven. KOSTYME Benoit Caussée. LYSDESIGN Davy Deschepper. KOMPOSISJON OG LYD Aslak Hartberg. SCENOGRAFI Charlie Whittuck. FOTO Kristine Jakobsen. GRAFISK DESIGN Clinton Stringer. STØTTET AV Norsk Kulturråd, Fond for Lyd og Bilde og Fond For Utøvende Kunstnere. PRODUKSJON Tale Dolven. CO-PRODUKSJON RAS/Sandnes Kulturhus og BIT Teatergarasjen.

ANN LIV YOUNG (US)
Sleeping Beauty part 2

×

21.-23.02 kl 20:00. Lille scene

Verdenspremiere

A LONG TIME AGO THERE LIVED a King and Queen, who said every day, «If only we had a child»; but for a long time they had none.

Ann Liv Young er kjent for sine tolkninger av kjente eventyr. Hun har tidligere gjestet Black Box Teater med både «Mermaid Show» og «Cinderella». Denne gangen presenterer hun «Sleeping Beauty part 2».

Ann Liv Young er utdannet danser og har regissert og stått på scenen siden hun var i 5-års alderen. Hun står selv for manus, opptreden, kostymer, scenografi og er i tillegg sin egen produsent. Som en av de yngste kunstnerne noensinne har hun allerede blitt presentert på noen av de største scenene i New York og Europa, som Brut Wien og Donau Festivalen. Hennes kontroversielle arbeider fører stadig til bred pressedekning, som «Sherry vs. Kanye» under PS122, som ble dekket av både New York Times og MTV. Under en opptreden på PS1 var Sherry igjen i medienes søkelys som

førte til en verdensomspennende debatt i «Sherry vs. PS1». Ann Liv har også fremført «Sherry» i «Girl Monster Orchestra» presentert av Chicks on Speed i Hamburg og Malmö. Hun har tidligere gjenfortalt historien om Snøhvit

og George og Martha Washington i «The Bagwell in Me».

eng. Ann Liv Young has presented work in a diverse range of contexts across Europe including the «Apartments project» with Brut Wien and the Donau Festival, Krems. She has also presented work with Chicks on Speed in Hamburg and Malmo. Young's controversial work continues to stimulate a wide range of press and publicity as in the «Sherry vs. Kanye» event as part of PS122, which included press coverage by the New York Times and MTV. Young's performance at PS1, «Sherry vs. PS1» has been subject to world wide debate. Young's «Cinderella» visited Black Box Teater in 2010, followed by «Mermaid Show» in 2012. We are happy to welcome her back, this time with «Sleeping Beauty part 2».

Ann Liv Young har blitt beskrevet som the bad girl i amerikansk performance. Det er kanskje bare en annen måte å si, litt uvanlig for en kvinne kanskje, at hun ikke forsøker å behage. Standardinnstillingen hennes er ytterst ubehagelig – som om hun gir faen. Jeg tror hun bryr seg. Ganske mye faktisk! – The Guardian

×

UTØVERE Stiven Luka (prins), Ann Liv Young (prinsesse), Michael A. Guerrero. (woodsman), Lovey Guerrero: (prinsesse 2 (understudy)). KOSTYMER OG TEKST Ann Liv Young. LYD Ann Liv Young og Michael A. Guerrero. POESI Michael A. Guerrero og Simon and Garfunkel. Koreografi i samarbeid med utøvere. CO-PRODUKSJON Black Box Teater.

ANN LIV YOUNG (US) SHERAPY

×

23.02 k1 12:00-16:00 & 24.02 k1 14:00-18:00

Welcome to Sherapy. I am a trained professional therapist. I have been in the business for the last 17 years. I am deeply invested in bettering peoples lives as well as engaging in difficult discussions that people often do not want to face. I have helped burn victims, holocaust survivors, scuba divers involved in near death shark encounters, divorce depression, mourning after death, fire trauma, bankruptcy embarrassment among others.

I began this business with the knowledge that most people need a lot of help. It seems true that most people that think they don't need help are the ones that need the most help and unfortunately this involves me convincing them that they need help (me). It can be a daunting task but I do it. I've opened my truck, my office and my home to people that have come from all over the globe to have me help them. I have always given my truth and have aggressively helped each individual that has come to me. Some leave angry but that is their path and their journey. Some people need to experience the anger before they get to the bottom of the mountain. Some are not worth my help but I, as Sherry, help them anyway. Those people I may sell a potent elixir that contains a diarrhetic but I will never tell them that.

I have won many awards for my Therapy work. Among them are Christian Science and Women's Awareness Award in 1999, Therapy for all 2001, People are not animals 2000, Abuse in the HOOD 1998, Street Walking Therapy Award.

I take my job seriously.

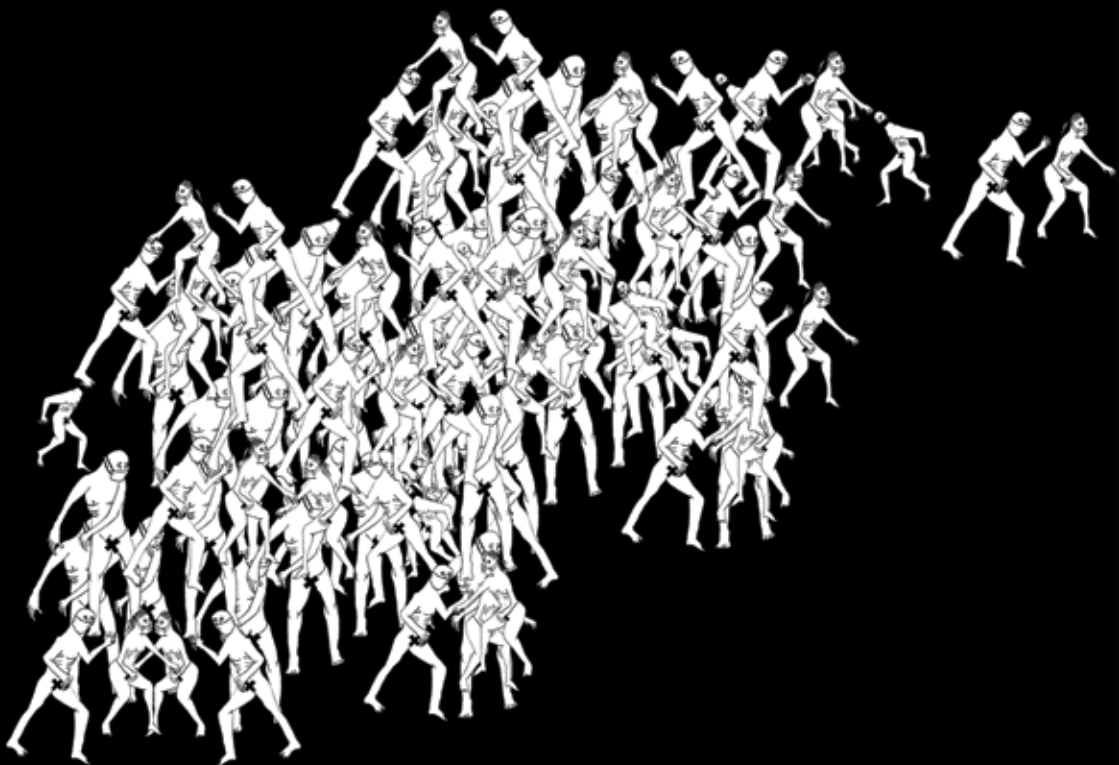
If you want to face your fears and live a better life then come to SHERAPY.

Welcome to Sherry Club
Party Party
Saturday Feb 23rd 10 PM
Black Box Teater

IMPURE COMPANY/HOUMAN SHARIFI

**Then love was found
and set the world on fire**

×

28.02-03.03 k1 19:00. Store scene

Impure Companys forestilling på Oktoberdans i Bergen er en kuttsterk forestilling der visuelle komponenter blir et middel for å bringe fram lydbilder.

– Scenekunst.no

«Then Love was found and set the world on fire» handler om revolusjon, der den politiske hendelsen og oppstandelsen som fant sted i Iran i 1979 har trigget kompaniet til å jobbe med nettopp dette.

Forestillingen tar utgangspunkt i å skrike, løpe, synge, gråte og lukten av brente dekk og hår. Det handler om at man ser ansikter til flere mennesker som igjen forsvinner. Det handler om et tomrom etter at noen har gått bort, om stillheten før du løper og lyden av pust når du gjemmer deg. Forestillingen dreier seg om ansikter og kroppor som har mye energi, besluttsomhet og ingen ting å miste.

Impure Company/Hooman Sharifi har gjennom sin drøyt 12 år lange karriere etablert seg som et sentralt navn i europeisk scenekunst, og har gjestet en rekke internasjonale festivaler. Med bakgrunn i mottoet *Kunst er politikk* er kompaniet blitt anerkjent for en intens energi og en sterk politisk vilje til å skape engasjement hos sitt publikum. Kompaniet har gjestet Black Box Teater en rekke ganger, sist med forestillingen «To be, means to resist, resist what you are not» høsten 2012.

eng. «Then Love was found and set the world on fire» is about revolution. The political incident and the upsurge in Iran in 1979 triggered the company to make this piece. The starting point of this performance is screaming, running, singing, crying, and the smell of burning tires and hair. You see a multitude of faces, who then disappear. It is about the emptiness after someone's passing, the silence before you run, and the breathing sound as you are hiding.

Impure Company/Hooman Sharifi has over the past 12 years established a name for himself on the European stage and performed at numerous international festivals. With the motto *Art is political*, the company has received acclaim for its intense energy and a strong political will to engage the audience. The company has visited Black Box Teater several times, most recently in the fall of 2012 with «To be, means to resist, resist what you are not».

×

KOREOGRAFI, REGI OG LYS Hooman Sharifi. MEDSKAPENDE OG UTØVERE Rikke Bæwert, Ida Gudbrandsen, Loan Ha, Hooman Sharifi og Matthew William Smith. VISUELLE KUNSTNERE Elika Hedayat, Sima Khatami. KUNSTNERISK KOORDINATOR OG PRODUSENT Valérie Lanciaux. STØTTET AV Norsk kulturråd. CO-PRODUSERT AV Montpellier Danse 2012, Centre de Développement Chorégraphique Toulouse, Parc et Grande Halle de La Villette Paris, Hellerau-European Centre for the Arts Dresden, Tanzquartier Wien, Mercat de les flors Barcelona/El Graner.

KAREN RØISE KIELLAND

Å gå med Kølle

×

07.-10.03 kl 19:00. Lille scene

«Å gå med Kølle» er en scenisk reise-journal, både hyperteatral og dokumentarisk, fra to fotturer: Catharine H. Kølles vandring til Venezia anno 1841 og Karen Røise Kiellands fotfølging av henne anno 2011. Resultatet av feltarbeidet avdekker ulike strategier i møte med det ukjente, tåkelagt i røyk og avklart i grelt arbeidslys, med tegner Tom Mason som oversetter av minner.

Kølle gikk i en tid hvor Europa var i krise, som nå, men hun gikk før den tyske revolusjonen i 1848 og den industrielle revolusjon. *Har Europa gått framover de siste 170 årene? Hvorfor er framskritt forbundet med hastighet? Hvordan oppleves tid? Hva er en lang reise; en stor avstand og høy hastighet? Er det mulig å strekke tid ved å forflytte seg langsomt? Hvor tett kan man komme opp til en bestemt historisk karakter eller tid? Og hvor ofte gjentar historien seg?*

Ved siden av det historiske relieffet, opplevde Røise Kielland hvordan både kunnskap og mangel på kunnskap endrer persepsjonen. Fantasien måtte disiplineres, kanskje fordi hun var alene og fordi det meste virket ukjent. Fantasien viste seg som både ridder og fiende i bakhold. Forestillingen er en konfrontasjon med forventningene og evnen til å forestille seg, som drivkraft,

venn og fiende. Tegninger, objekter og lyd setter rommet i bevegelse – utøveren står stille på scenen.

Forestillingen er laget i samarbeid med tegner og billedkunstner Tom Mason. Karen Røise Kielland er scenekunstner og dramatiker.

eng. «Å gå med Kølle» is a staged travel journal in hyper-theatrical and documentary form, from two hiking trips: Catharine H. Kølle's journey to Venice in 1841, and Karen Røise Kielland's tracing of the same journey in 2011. The result of this field work uncover various strategies in encounters with the unknown, hidden in smoke and revealed in harsh work-lights, with illustrator Tom Mason as translator of memories. The performance is a confrontation with the expectations and ability to imagine, as a driving force, friend and enemy. Drawings, objects and sound put the room in motion – while the performer remains motionless on stage.

×

KONSEPT, REGI, MANUS, LYD OG SPILL Karen Røise Kielland. DRAMATURGI Marit Grimstad Eggen. TEGNER Tom Mason. LYDKONSULENT Nathalie Bruys. LYSDSIGN Ingeborg Staxerud Olerud. KOSTYME, REKVISITTER OG SCENOGRAFI Jennie Bringsaker. TEKNIKER Kristjan Belgau. PRODUSENT Producentbyrået/Jorunn Kjersem Hildre. STØTTET AV Norsk Kultur-råd. UTVIKLET I SAMARBEID MED Dramatikkens hus. CO-PRODUKSJON Black Box Teater.

Matija Ferlin (HR) × My Name is Janez Janša (SI)

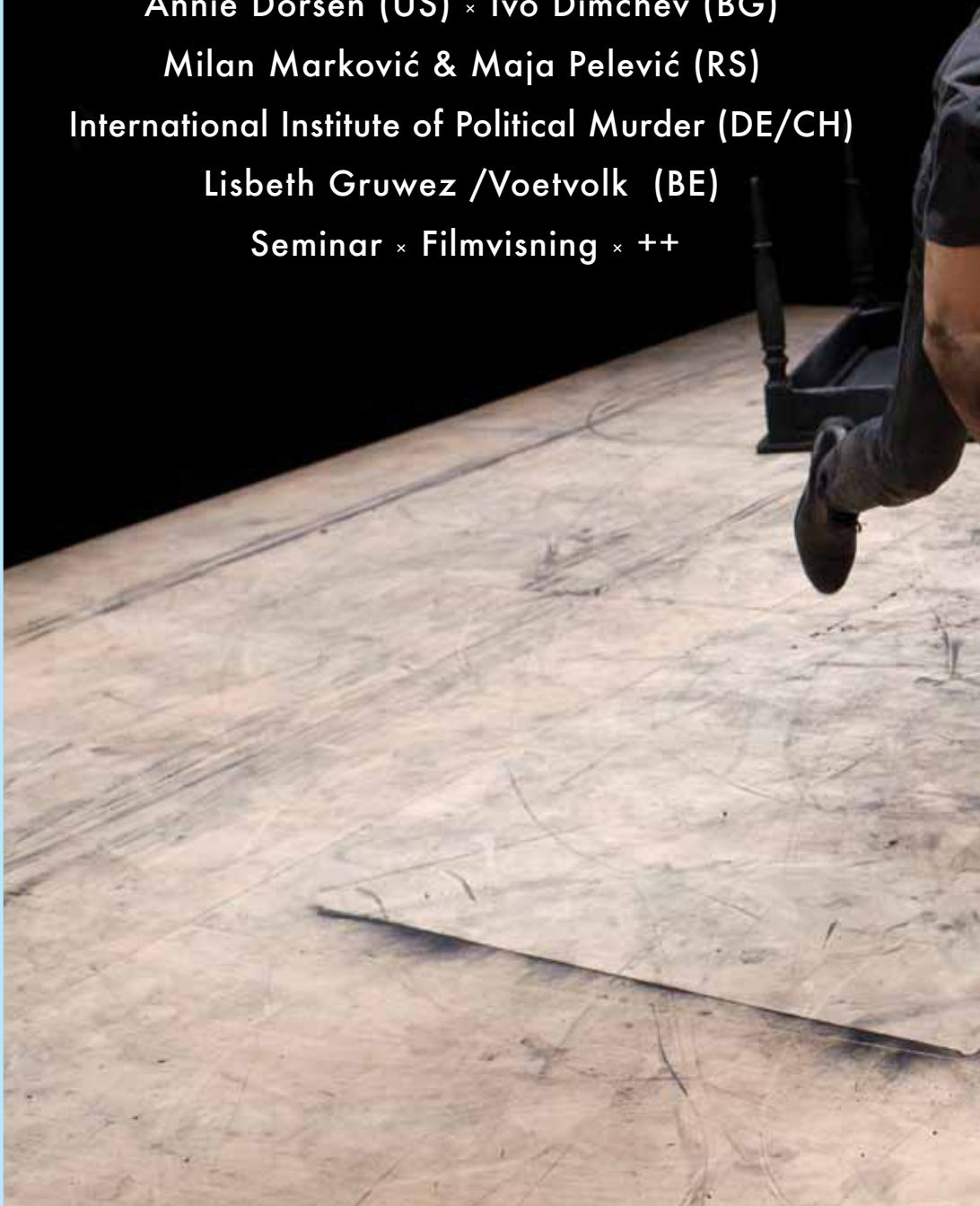
Annie Dorsen (US) × Ivo Dimchev (BG)

Milan Marković & Maja Pelević (RS)

International Institute of Political Murder (DE/CH)

Lisbeth Gruwez /Voetvolk (BE)

Seminar × Filmvisning × ++

Oslo Internasjonale Teaterfestival 14.-22.03

Foto: Danko Stjepanović

ANNIE DORSEN (US)

False Peach

14. & 15.03 kl 19:00. Store scene

×

Spoken karaoke

16.03 kl 21:00. Foajé

Regissør og forfatter Annie Dorsen jobber med teater, film, dans og digital performance. Hun mottok en rekke priser for musikalen «Passing Strange» på Broadway, blant dem Obie-award. Spike Lee regisserte senere en filmversjon av musikalen. Forestillingen «Ask Your Mama», ble basert på Langston Hughes dikt, komponert av Laura Karman og fremført av operasangere og hiphopgruppa The Roots. Annie Dorsen har tidligere gjestet Black Box Teater med «Hello Hi There» og «Magical».

False Peach

«False Peach» vrir på bryteren mellom menneske og maskin i et digitalt Hamlet for en post-humanistisk tidsalder. Tilskueren absorberes i en virvel av kob-

linger, hukommelse, språk og teknologi. Den legendariske skuespilleren Joan MacIntosh står på scenen sammen med datamaskiner, automatiserte lysanlegg, lyddesign og video som er programmert til å generere en ny produksjon av forestillingen hver eneste kveld. Nye scener, sanger og visuelle elementer dukker opp fra et intrikat og genialt programmert nettverk av teknologi som bruker Shakespeares originale tekst som data.

I tillegg til Joan MacIntosh inkluderer «False Peach» en *all-star*liste over samarbeidspartnere med Scott Shepherd, videoartisten Jim Findlay (Cynthia Hopkins, Ralph Lemon), lysdesignerene Ruth Waldeyer og Bruno Bocheron og den berømte programmereren Mark Hansen (Listening Post).

Spoken Karaoke

eng. *Mixing live performance with algorithms and interfaces, «False Peach» flips the switch between man and machine in a digital Hamlet for a post-humanist age. The spectator is absorbed in a swirl of connections amongst memory, language and technology, implicating both the past and future of theatre itself. The incomparable actor Joan MacIntosh performs alongside computers, automated lighting systems, sound design and video that have all been programmed to generate a new production of the play nightly. New scenes, songs, scores and visuals emerge from an intricate and ingeniously programmed web of technology that uses Shakespeare's original text as data.*

«False Peach» includes an all-star list of collaborators, including Scott Shepherd, scenic/video artist Jim Findlay (Cynthia Hopkins, Ralph Lemon), lighting designers Ruth Waldeyer/Bruno Bocheron and famed programmer Mark Hansen (Listening Post).

×

KONSEPT OG REGI Annie Dorsen. UTØVER Joan MacIntosh. LYDDESIGN Grégory Beller. SCENOGRAFI OG VIDEO Jim Findlay. SYSTEMDESIGNER OG PROGRAMMERER Mark Hansen. LYSDESIGN OG TEKNISK MANAGEMENT Bruno Pocheron/Ruth Waldeyer. ØVRIG PROGRAMMERING Scott Shepherd/Dylan Fried/Paul Calley. MANAGEMENT US Audra Lang. MANAGEMENT EU Lisa Schmidt. PRODUKSJON VierHochDrei og Armature Projects. STØTTET AV the city of Vienna. Et "House on fire" prosjekt og the Culture Programme of the European Union. False Peach ble delvis utviklet ved Live Arts Bard; "the commissioning and residency program of the Richard B. Fisher Center for the Performing Arts at Bard College". CO-PRODUKSJON BIT Teatergarasjen (Bergen), Black Box Teater (Oslo), Brooklyn Academy of Music (NYC), brut (Vienna), On the Boards (Seattle), and Theatre de la Villette (Paris).

«Spoken Karaoke» inviterer publikum til å fremføre taler på samme måte som de vanligvis ville sunget sanger i en karaoke-bar. Dusingvis av tekster er lastet inn i et karaokesystem og systematisert i en katalog. Tekstene varierer fra politiske taler, teatermonologer til filosofiske eller vitenskapelige foredrag. Noen av tekstene er kjent for sin ikoniske status som *I have a dream* eller *Mr. Gorbachev, tear down this wall*, mens andre er mindre kjente.

Tradisjonell karaoke kan gi deltageren en følelse av eierskap til popmusikken og på samme tid synliggjøre identitet gjennom valg av låtmateriale. «Spoken Karaoke» gir oss lov til å leke litt med den arven vi har av taler og tekst der utdrag og små klipp av offentlige taler blir som en topp-40 spilleliste av den kollektive diskursen.

eng. *«Spoken Karaoke» is a participatory event that invites people to perform speeches as they would ordinarily perform songs in a karaoke bar. Speeches are, after all, songs of persuasion, argument, consolidation or motivation. Dozens of texts are loaded into the karaoke system and arranged in a catalogue that audience members can peruse. The source texts may be drawn from various forms of public address: political speeches, theatrical monologues, philosophical or scientific lectures, eulogies, etc. «Spoken Karaoke» allows us to play with this legacy of spoken artifacts, treating snippets and snatches of public address like a Top 40 radio of the collective discourse.*

×

Av: Annie Dorsen. Lyddesign: Vladimir Kudryatsev
Foto: Bruno Pocheron.

Oslo
Internasjonale
Teaterfestival
14.-22.03

IVO DIMCHEV (BG)

P project

14.03 kl 21:00. Lille scene

×

Som Faves

15. & 17.03 kl 21:00. Lille scene

Ivo Dimchev er koreograf og utøver fra Bulgaria. Arbeidene hans er en ekstrem og fargerik blanding av performancekunst, dans, teater, musikk, tegninger og foto. Dimchev har mottatt en rekke internasjonale priser innen dans og teater, og har presentert arbeidene sine over hele Europa og Nord-Amerika. Han er grunnlegger av Humarts foundation i Bulgaria, og organiserer hvert år en nasjonal konkurranse i moderne koreografi. Med base i Brussel driver han også sitt eget sted, Volksroom. Fra januar 2013 er Dimchev *Artist in Residence* ved Kaaithheater i Brussel.

eng. Ivo Dimchev is a choreographer and performer from Bulgaria. His work is an extreme and colorful mixture of performance art, dance, theater, music, drawings and photography. He has received numerous international awards for dance and theater, and has presented his work all over Europe and North America.

P project

«P project» er en interaktiv forestilling basert på flere ord på P:

After the **Presentation** of the **Pussy** catalogue, the **People** are invited to write improvised **Poetry** on stage and in the same time their **Poetry** is transformed into a song by the Performer who is **Playing** on a **Piano**. The **People** will be given other different opportunities to **Participate** in the **P Project** for which they are going to be **Paid** quite well. After the **Performance** the **Public** is invited to **Play** with the complex **Pussy** catalogue and construct their own **Pussy** and **Print** it on a **Postcard**.

eng. «P project» is an interactive performance based on several words on P.

×

KONSEPT OG MUSIKK Ivo Dimchev. FREMFØRT AV Ivo Dimchev og publikum. FOTO Maxmilian Pramatarov. PROGRAMVAREUTVIKLING Matteo Sisti Sette. CO-PRODUKSJON Impulstanz Vienna, Kaaithheater, Volksroom, Humarts Foundation og Frascati/Amsterdam. STØTTET AV Flemish Community.

forts. neste side

Som Faves

Til soloforestillingen «Som Faves» skrev Ivo Dimchev en liste over 100 forskjellige emner han følte en nærhet til på en eller annen måte. «Som Faves» er basert på noen favoritter fra denne listen. Bevæpnet med parykk og et keyboard presenterer han en rekke stemninger, og bytter fra den ene karakteren til den andre. Det som begynner som en tilsynelatende usammenhengende collage utvikler seg umerkelig over i et intimt og tragikomisk portrett av utøveren selv.

Forestillingen ble stemt frem som en av høydepunktene på scenen i 2011 av Time Out New York, kåret til beste forestilling i Holland 2009/2010 av Theatremaker magazine og kåret som en av de ti beste forestillingene i Belgia av Het Theater Festival.

eng. For the solo performance «Som Faves» Ivo Dimchev compiled a list of subjects, objects and people who he felt related in this or another way, from everyday events to personal stories and reflections on art. Armed with a wig, a keyboard and a painting he enters the stage. He effortlessly presents a variety of registers and moods, and switches from one character to the next. Time Out New York voted «Som Faves» as one of the highlights on stage in 2011.

×

KONSEPT, TEKST, MUSIKK OG FREMFØRT AV Ivo Dimchev.
CO-PRODUKSJON TANZ IM AUGUST, DasArts (Amsterdam), European Cultural Capital Linz 09, O is not company, Royal Conservatoire/Artesis University College (Antwerpen), O Espao do Tempo (Montemor-o-Novo, Portugal).

My Name is Janez Janša

×

19.03

THE FILM THAT INSPIRES YOU TO GOOGLE YOUR NAME AGAIN

I denne dokumentarfilmen deler enkeltpersoner, kunstnere og akademikere fra hele verden sine tanker om hensikten med å ha et navn, fra både privat og offentlig perspektiv. Problemet med å ha samme navn som andre og flere grunner for å endre sitt eget navn blir utforsket. Filmen ser på referanser fra historien, og fører oss til et noe spesielt tilfelle av et navneskifte som vakte oppsikt i det lille landet Slovenia:

I 2007 meldte tre kunstnere seg inn i det konservative, slovenske demokratiske partiet (SDS), og alle tre skiftet offisielt navn til det samme som partilederen, statsministeren i Slovenia, Janez Janša. Mens de omdøpte seg av personlige grunner, begynte grensene i livene deres og i kunsten å fusjonere på mange og uforutsette måter. Prosjektet provoserte frem et bredt spekter av tolkninger i kunstretser både i Slovenia og i utlandet.

eng. In this documentary, individuals, artists and academics from all over the world share their thoughts about the meaning and purpose of one's name

from both private and public perspectives. The problem of homonymy and other reasons for changing one's name are explored as the film draws references from history, popular culture and individual experiences, leading us to the case of a name change that caused a stir in the small country of Slovenia and beyond.

In 2007, three artists joined the conservative Slovenian Democratic Party (SDS) and officially changed their names to that of the leader of the party, the Prime Minister of Slovenia, Janez Janša.

×

REGI Janez Janša. MANUS Janez Janša, Janez Janša.
HISTORIE Janez Janša, Janez Janša, Janez Janša.
PRODUSENT Marcela Okretic. MED Dražen Dragojević i rollen som Dražen Dragojević. INTERVJUER AV Dražen Dragojević, Janez Janša, Janez Janša. FOTO Darko Heric. REDAKTØRER Jurij Moškon, Giusi Santoro.
GRAFISK DESIGNER Luka Umek. MUSIKK Riccardo Nanni, Giancarlo Di Maria. PRODUKSJON Aksioma - Institute for Contemporary Art, Ljubljana. CO-PRODUKSJON TV Slovenija (SI), Institute Maska (SI) Associated Producers: POPCult (IT), Emotionfilm (SI). STØTTE AV Slovenian Film Centre og Viba Film, Ljubljana.

MATIJA FERLIN (HR)

Sad Sam Lucky

×

16. & 17.03 kl 19:00. Store scene

I «Sad Sam Lucky» demonstrerer Matija Ferlin igjen sitt eksepsjonelle talent for performance. – Delo newspaper

Ferlins kunstneriske og utøvende styrke er udiskutabel. – Plesna scena.hr

I forestillingen «Sad Sam Lucky» har Matija Ferlin latt seg inspirere av den slovenske poeten Srečko Kosovel (1904-1926). Drevet av relevansen fra Kosovels tekster med sine indre spenninger og stilistiske bilder, hans ærlighet, melankolske profetier og sentimentale tragedie, er «Sad Sam Lucky» en fysisk, turbulent og følelsesmessig hyllest til denne unike avantgarde-forfatteren.

Kroatiske Matija Ferlin er danser og koreograf. «Sad Sam Lucky» er en del av hans pågående serie «Sad Sam». «Sad Sam/Almost 6» ble vist under fjorårets festival.

eng. Ferlin's performance «Sad Sam Lucky» is a physical response to the work of the Slovenian avant-garde poet Srečko Kosovel (1904 – 1926). Driven by the lasting relevance of Kosovel's verses, his honesty, melancholic prophecy and sentimental tragedy – Ferlin in «Sad Sam Lucky» creates a form of a highly physical, turbulent and emotional homage to this very unique avant-garde author.

×

AV OG MED Matija Ferlin. DRAMATURGI Goran Ferčec. TEKST Srečko Kosovel, Matija Ferlin. SCENOGRAFI Mauricio Ferlin. KOSTYMER Matija Ferlin. LYSDSIGN Saša Fistrić. MUSIKK Luka Prinčič. DESIGN Tina Ivezic. VISUELT Christophe Chemin. FOTO Danko Stjepanović, Nada Žgank. OVERSETTELSE Katja Kosi, Daniela Bilić Rojnić. PROSJEKTASSISTANSE Ana Kovačević, Nina Janež. PRODUSENT Emanat. SAMARBEIDSPARTNERE Bunker - The Old Power Station, Elektro Ljubljana, Festival of Dance and Non-verbal Theater, San Vincenti. STØTTET AV Ministry of Education, Science, Culture and Sport of Republic Slovenia, Municipality of Ljubljana, Municipality of Pula. CO-PRODUKSJON Rencontres chorégraphiques internationales de Seine-Saint-Denis, Centre National de la Danse, Zagreb dance center.

Oslo
Internasjonale
Teaterfestival
14.-22.03

INTERNATIONAL INSTITUTE OF
POLITICAL MURDER (DE/CH)

Hate Radio

×

20.-22.03 kl 21:00. Store scene

I april, mai og juni 1994 ble anslagsvis 800.000 til 1.000.000 tutsier, samt tusenvis av Hutuer, drept i Rwanda. Midlene som ble brukt var enkle: macheter, klubber og pistoler. Men det viktigste virkemiddelet for folkemordet var

radiostasjonen *Radio-TV-Libre des Mille Collines* (RTLm).

Hvis noen var ute etter enkle og effektive virkemidler for å forhindre folkemordet i Rwanda, skrev den amerikanske

arum stellen die USA der Mission der Ve
m wollen die USA diese Mission wohl ko
sie Uganda unterstützen. Sie wollen d

journalisten Philip Gourevitch, ville radiostasjonen RTLM vært et godt sted å begynne. Med en ekstrem kynisme hadde de ansatte ved den populære radiostasjonen forberedt folkemordet i månedvis. Programmet besto av popmusikk, sport, politiske kommentarer og vanvittige, hatske oppfordringer til drap. Den nyeste kongolesiske musikken og aggressive rasistiske analyser ble slått sammen til et mørkt laboratorium for rasistisk ideologi.

Prosjektet «Hate Radio» tar oss med til et rekonstruert RTLM, som med sitt realistiske bakteppe gir publikum mulighet til å føle hvordan rasisme fungerer på nært hold, og hvordan mennesker kan bli fratatt sin egen menneskelighet.

International Institute of Political Murder (IIPM) ble grunnlagt på slutten av 2007 for å styrke samarbeidet mellom teater, kunst, film og forskning når det kom til reproduksjoner av historiske hendelser, samt å reflektere over de teoretiske sidene ved dette. I sine kunstneriske rekonstruksjoner er IIPM opptatt av nøyaktighet rundt fakta. Omfattende arkiver og intervjuer med vitner og overlevende legger det grunnlaget som utvikler instituttet videre. Teater- og filmregissør Milo Rau er grunnlegger og leder av IIPM. Han jobber også som journalist, forfatter, foredragsholder og essayist, og er organisator av større demonstrasjoner.

eng. next page

eng. In the months of April, May and June 1994, an estimated 800.000 to 1.000.000 members of the Tutsi minority as well as thousands of centrist Hutu were murdered in the Central African state of Rwanda. The means were extremely simple – machetes, clubs, a few guns. Yet probably the most important instrument of the genocide was the Radio-Télévision Libre des Mille Collines (RTLM). With incredible cynicism, employees at the popular station had prepared the genocide for months, just like an advertising campaign. The programme consisted of pop music, exciting sports broadcasts, political commentaries and calls for murder of unsurpassable contempt. In the studio's few square metres, the grooves of the most up-to-date Congolese bands and the most aggressive race baiting combined here into a dark laboratory of racist ideology. The project «Hate Radio» puts RTLM back on the air, broadcasting from a true reproduction of the studio. A scenic installation reconstructed from documents and eyewitness accounts allows the audience to sense and re-experience how racism functions and how humans are denied their humanity.

MED Afazali Dewaele, Sébastien Foucault, Estelle Marion, Nancy Nkusi and Diogène Ntarindwa (Atome). MANUS OG REGI Milo Rau. DRAMATURGI OG KONSEPTUELT MANAGEMENT Jens Dietrich. SCENE- OG KOSTYMEDESIGN Anton Lukas. LYDDESIGN Jens Baudisch. DRAMATURGISK SAMARBEID OG PRODUKSJONSDESIGN Milena Kipfmüller. VIDEO Marcel Bächtiger. PR Yven Augustin. REGIASSISTENT Mascha Euchner Martinez. LYDDESIGNKONSULENT Peter Göhler. VITENSKAPELIG RÅDGIVER Eva Bertschy. LYDDESIGN VIDEO BRUSSEL Abdelkifé Mouhssin. CORPORATE DESIGN Nina Wolters. WEB-DESIGN Jonas Weissbrodt. PROSJEKTDOKUMENTASJON Lennart Laberenz (film), Daniel Seiffert (foto). PROFESJONELLE RÅDGIVERE Assumpta Muginareza, Simone Schlindwein, Marie-Soleil Frère. CASTING BRUSSEL Sebastião Tadzio. CASTING KIGALI Didacienne Nibagwire. CO-PRODUKSJON IIPM Berlin/Zurich, Migros-Kulturprozent Switzerland, Kunsthaus Bregenz, Hebbel am Ufer (HAU) Berlin, Schlachthaus Theater Bern, Beursschouwburg Brussels, migros museum für gegenwartskunst Zurich, Kaserne Basel, Südpol Luzerne, Verbrecher Verlag Berlin, Kigali Genocide Memorial Centre og Ishyo Arts Centre Kigali. STØTTET AV the Capital Cultural Fund Berlin (HKF), Migros-Kulturprozent Switzerland, Pro Helvetia – Swiss Arts Council, kulturelles.bl Basel, Department for Education and Culture of the canton of Luzerne, Bureau of Culture St. Gallen, Ernst Göhner Foundation, Stanley Thomas Johnson Foundation, Bureau of Culture of the canton of Bern, Alfred Toepfer Foundation F. V. S., GGG Basel, Goethe-Institute Brussels, Goethe-Institute Johannesburg, Brussels Airlines, Spacial Solutions, Commission Nationale de Lutte contre le Génocide (CNLG), German Development Service (DED), Contact FM Kigali, IBUKA Rwanda (umbrella organization of the victims' organizations of the Rwanda genocide), Bern University of the Arts (HKB), Friede Springer Foundation og Fritt Ord.

Oslo
Internasjonale
Teaterfestival
14.-22.03

MILAN MARKOVIĆ & MAJA PELEVIĆ (RS)

They Live

(In Search of the Primal Text)

×

19.03. Lille scene

De to serbiske dramatikerne og dramaturgene Milan Marković og Maja Pelević meldte seg inn i ni av de politiske partiene i Serbia. Det tok ikke lang tid før de ble invitert til å sitte som styremedlemmer i flere av partiene. De sendte alle partilederne et program for kulturell og politisk markedsføring med tittelen *Idea, Strategi, Movement* (*Ideja, strategija, pokret*). Programmet fikk positiv mottakelse av samtlige. I programmet Pelević og Marković sendte ut, hadde de brukt teksten til den tyske nazi-politiker Joseph Goebbels *Kunnskap og Propaganda* fra 1928. I teksten endret de kun tre ord: *propaganda* ble erstattet med *politisk markedsføring*, *nasjonal-sosialisme* ble *demokrati*, *sosialisme* eller *liberalt demokrati* – avhengig av partiets orientering, mens Hitler ble endret til navnet på den aktuelle partilederen.

I et intervju med Balkan Insight sier Maja Pelević: *Our main thesis is that political parties have taken over the space for performing arts and have contributed to*

the fact that there is almost no budget for culture. In these circumstances, when theatres face bankruptcy, and the independent scene lacks financial support – we decided to turn political parties into our space for performing arts.

*eng. Serbian playwrights and dramaturgs Milan Marković and Maja Pelević have recently enrolled in nine political parties in Serbia and were soon invited by many to become members of their boards. They sent to the party leaders a text/programme of cultural policy and political marketing entitled *Idea, Strategy, Movement* (*Ideja, strategija, pokret*). The text has received all but excellent reactions in the party seats. For their programme, Pelević and Marković have used the 1928 text of the German Nazi politician Joseph Goebbels *Knowledge and Propaganda*, in which they have changed just three words.*

×

AV OG MED Milan Marković og Maja Pelević.
FOTO Sonja Žugić.

LISBETH GRUWEZ/VOETVOLK (BE)

It's going to get worse and worse and worse, my friend

×

20.-22.03 kl 19:00. Lille scene

Måten dette temaet blir transformert til dans på er så imponerende at du går derfra svimmel i hodet og med øyne skinnende av undring. Fantastisk!!. – KNACK

Sjelden har bilde, bevegelse, lys og lyd komplementert hverandre så kraftfullt. Dette gjør «It's going to get worse and worse and worse, my friend» til et subtilt mesterverk som har klart å sette juryen i en tilnærmet magisk tilstand.

– Jury, Theaterfestival 2012

Lisbeth Gruwez leverer en fascinerende forestilling.

– De Morgen

Gruwez setter atter en gang standarden svært høyt.

– De Standaard

En tale kan være en mektig våpen. Gjennom århundrene har taler beveget menneskene, utløst revolusjoner og drevet kriger. Kun i kraft av ord. Talene gjør ofte mer enn å bare å engasjere publikum, den kan også sette taleren selv inn i en transelignende tilstand. Talerens ego vokser i takt med strømmen av ord og han eller hun snakker på en overdrevent, ekstatisk måte.

I «It's going to get worse and worse and worse, my friend» danser Lisbeth Gruwez som i transe til nettopp en slik tale. I prosessen benytter hun seg av fragmenter fra en tale av den ultrakonservative amerikanske tv-pastoren og televangelisten Jimmy Swaggart.

I utgangspunktet er språkbruken vennlig og pasifiserende, men gjennom Swaggarts tvangsmessige ønske om å overtale de som hører på vokser fortvilelsen og volden frem.

Danseren Lisbeth Gruwez har samarbeidet med kunstneren Jan Fabre gjennom mange år. Hun har også jobbet med kunstnere som Næedcompany/Jan Lauwers, Grace Ellen Barkey og Sidi Larbi Cherkaoui. Sammen med Maarten Van Cauwenberghe grunnla hun kompaniet Voetvolk, og i 2007 hadde de premiere på sin første produksjon. Hun hadde også en ledende rolle i «Lost Personer Area», en film av Caroline Strubbe. Filmen ble nominert til Cannes

filmfestival og Gruwez ble nominert til beste kvinnelige skuespiller på Flemisch Movie Awards. Hun har også koreografert og danset sammen med Juliette Lewis i en video for bandet Juliette & the Licks.

eng. A speech can be a mighty weapon. Throughout the centuries it has enthused countless masses and galvanized them into action, for better or for worse. It has unleashed revolutions and fueled wars. Just by the power of words. But a speech does not only enthuse the hearers, often it also transposes the speaker into a state of trance. Then he loses himself in a stream of words, in an obsessive, ecstatic way of speaking. The power of a speech often depends on the trance of the speaker.

In «It's going to get worse and worse and worse, my friend» Lisbeth Gruwez dances the trance of that ecstatic speechifying. In the process, she takes advantage of fragments from a speech by the ultraconservative American televangelist Jimmy Swaggart.

×

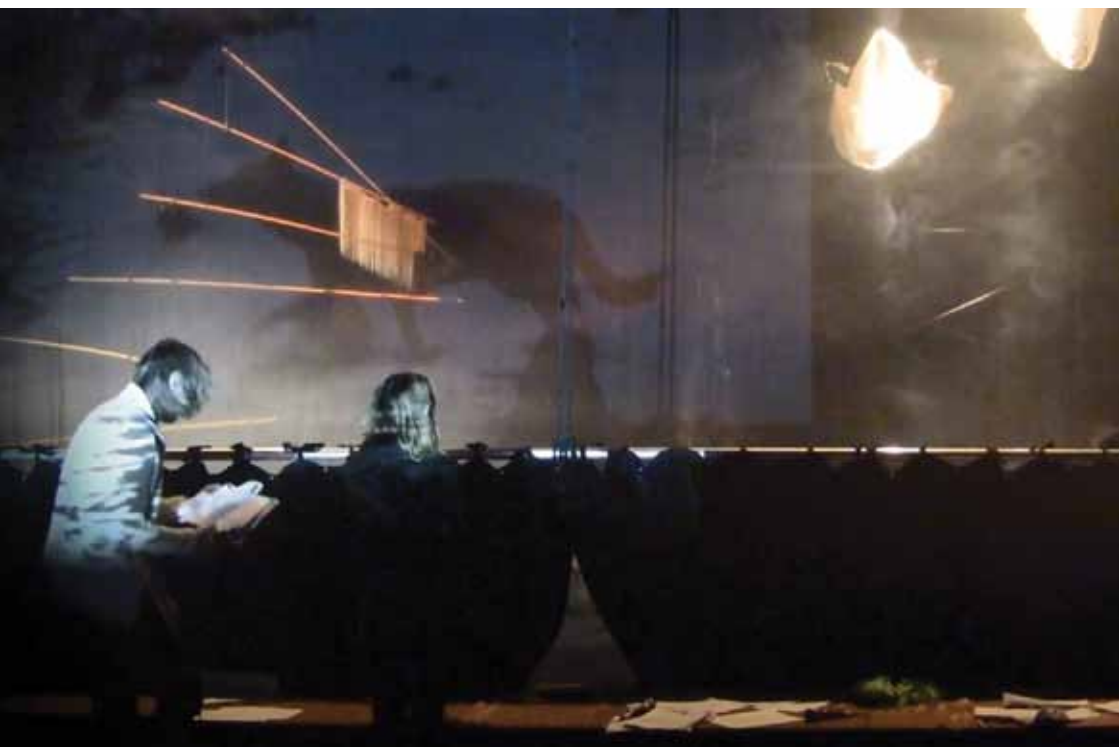
KONSEPT, KOREOGRAFI OG DANS Lisbeth Gruwez.
KOMPOSISJON, LYDDESIGN OG ASSISTANSE Maarten Van Cauwenberghe. STYLING Veronique Branquinho.
KUNSTNERISK RÅDGIVER Bart Meuleman. LYDDESIGN Harry Cole. LYSASSISTENT Caroline Mathieu. PRODUKSJON Voetvolk vzw. CO-PRODUKSJON Grand Theater Groningen, Troubleyn/Jan Fabre, Theater Im Pumpenhaus og AndWhatBeside(s)Death. DIFFUSJON Key Performance. STØTTET AV Provincie West-Vlaanderen, Provincie Antwerpen & Vlaamse Gemeenschap.

VERK PRODUKSJONER
STALKER

en historie om en film, om en reise til et rom

×

12.-14. & 17.-21.04 kl 19:00. Store scene

*I would like to watch a movie tonight
in which a stranger rides into town
or where someone embarks on a long journey.*

I 2010 plasserte Verk Produksjoner Gud på scenen og spurte ham forvirrende spørsmål. Denne gangen er det ingen Gud, bare sonen. Dette er historien om en reise inn i sonen.

Med utgangspunkt i filmen «Stalker» av Andrej Tarkovsky, blir forestillingen som et regnskap over et antall beskuelser av filmen, erindringer, feiloppfatninger og glemsler. Det viser seg at alle har

sine egne motiver for å reise inn i sonen. I filmen reiser menneskene inn i sonen for å redde seg selv, og dette er det Verk Produksjoner håper på; Å redde seg selv!

Myten om sonen, som består av et stort område, går ut på at den på et tidspunkt har blitt besøkt av utenomjordiske vesener. Senere har sonen tiltrukket seg vitenskapsmenn, opportuniste og nysgjerrige. I sonen skjer det merkelige fenomener der gjengse fysiske lover er opphørt. Det hele settes i bevegelse ved noe så enkelt som det å fysisk møte opp. Våre stemninger, våre tanker og våre følelser kan skape forandringer i sonen.

Det blir sagt at hvis man klarer å nå inn til sonens sentrum så vil ens egne ønsker gå i oppfyllelse. Problemet er bare at man ikke vet hvilke

ønsker som går i oppfyllelse: Om det er ens egne bevisste formulerte ønsker, eller om det er de sanne ubevisste ønskene som man ennå ikke vet hva er.

Alt som skjer her avhenger av oss, ikke sonen.

Verk Produksjoner har satt opp en rekke forestillinger på Black Box Teater de siste årene blant annet den kritikerroste «Build Me A Mountain!» høsten 2011. «Det Eviga Leendet» hadde premiere på Black Box Teater november 2010 og vant Heddaprisen for årets forestilling 2011. Kompaniet turnerer i både inn- og utland til varm mottakelse fra både presse og publikum.

eng. *With Andrej Tarkovsky's film «Stalker» as a base, the performance is an account of various views of the film; memories, misconceptions and the forgotten. It is revealed that everyone has their own motives to travel into the zone. In the film people travel into the zone to save themselves, and this is what Verk Produksjoner hope to do. Verk Produksjoner have had numerous performances at Black Box Teater over the last few years, among them the critically acclaimed «Build Me A Mountain!» in fall 2010. «The Eternal Smile» premiered at Black Box Teater in 2010, and won the 2011 Hedda Award for Performance of the Year. The company tour domestically and internationally, and is well received by both audience and critics.*

×

AV OG MED Anders Mossling, Saila Hyttinen, Solveig Laland Mohn, Håkon Vassvik og Signe Becker. IDÉ Verk Produksjoner. REGI Fredrik Hannestad. DRAMATURGISK INPUT Anders Paulin. SCENOGRAF Signe Becker. LYD Per Platou. LYS Tilo Hahn. DRAMATURG Jon Refsdal Moe. PRODUSENT Pernille Mogensen/Produsentbyrået. ASSISTENT Vera Krohn Svaleng. STØTTET AV Norsk kulturråd. CO-PRODUKSJON Black Box Teater og BIT Teatergarasjen.

INGRI FIKSDAL

Band

×

18.-21.04 kl 21:00. Lille scene

I «Band» approprieres konsertstruktur og metodologi fra låtskriving for å undersøke om koreografi kan skape konsertlignende affektivitet hos publikum. Forestillingen spilles i stillhet; lys og bevegelse manifesterer soundet.

Ingri Fiksdal har satt opp flere forestillinger på Black Box Teater, som

den nydelige «Night Tripper» som ble fremført utendørs under festivalen Up To Nature i Nordmarka. Forestillingen «The Orchard Ballads» hadde premiere på Black Box Teater, og har vært fremført i ulike versjoner i Norge, Sverige og New York. Begge forestillingene ble gjort i samarbeid med Ingvild Langgård/Phaedra og Signe Becker.

Aftenposten skrev om «The Orchard Ballads»: *Det hele er en overraskende altopplukende opplevelse sammen med Langgårds suggererende musikk. Hele forestillingen rokker ved premissene for hva både dans og teater faktisk er.*

Ingri Fiksdal er utdannet koreograf fra Kunsthøgskolen i Oslo og har produsert en rekke arbeider i spennet mellom dans, teater og performance.

eng. «Band» appropriates the structure of a concert and methodology of songwriting in order to explore if it is possible for choreography to affect the audience in a similar manner. It is performed in silence. Light and movement manifests sound.

Ingri Fiksdal is a frequent guest at Black Box Teater, most recently in fall 2012 with the enchanting «Night Tripper», an outdoor performance during the festival Up To Nature.

«The Orchard Ballads» premiered at Black Box Theater and have, in various versions, been performed in Norway, Sweden and New York. Both shows were collaborations between Fiksdal, Ingvild Langgård/Phaedra, and Signe Becker.

×

AV OG MED Ingri Midgard Fiksdal, Ingeborg Staxrud Olerud, Rosalind Goldberg, Sigrid Hirsch Kopperdal og Venke Marie Sortland. OUTSIDE-EYE Juli Reinartz. STØTTET AV Norsk Kulturråd, Kulturkontakt Nord og Fond for utøvende kunstnere. CO-PRODUKSJON WELD, Stockholm, Black Box Teater og BIT Teatergarasjen.

LISA LIE/PONR

Blue Motell

×

22.-26.05 kl 19:00. Store scene

Når Lisa Lie lager «Blue Motell» i samarbeid med inviterte kunstnere under plattformen PONR, gjøres Black Box' store scene om til et åsted der alt er livsviktig hele tiden, der man tar det abstrakte og irrasjonelle på alvor, og energiutvekslingen i det skjøre forholdet mellom publikum og utøver forsterkes.

Blue Motell er en hjørnestein. På samme måte som man kan se for seg de fire vindene blåse fra hvert sitt hjørne av en firkantet flat verden, har også Blue Motell sin funksjon og ligger omtrent der skipene faller over bordkanten ned i gapende kjefter. Blue Motell er et sted du kan komme til fra alle verdens ender, alle verdens mest øde steder der virkelighetsveven er tynnest.

Hvor kommer drømmene fra? Hvor er du når du drømmer? Du er jo der, og det kan ikke være mindre virkelig enn når du er våken.

Blue Motell tiltrekker seg sterke drømmere fra alle mulige verdener og dimensjoner. Her møtes karakterer fra tegneserier og eventyr med avdøde filosofer, seriemordere og selvmordere. Katatonisk søvn møter en annen form for virkelighet som siver inn i vår hverdagslige verdens struktur gjennom tynne membraner.

Prosjektet «Blue Motell» undersøker virkelighetsflukt som positiv strategi og som kollektiv bevegelse. En sjamanistisk innvielse og en europeisk dannelsesreise i ett. Kort sagt inviteres du inn i et fantastisk univers som en underliggende strøm i en felles hverdag.

Lisa Lie er forfatter, kunstner og performanceartist fra Trondheim som har gjort stor suksess i performance-teaterduoen Sons of Liberty.

eng. When Lisa Lie creates «Blue Motell» in collaboration with invited artists on the platform PONR, Black Box' large stage is transformed into a scene where life depends on everything, constantly. A scene where the abstract and irrational is taken seriously, and the energy in the frail relationship between audience and performers is strengthened. Lisa Lie is an author, artist and performance artist from Trondheim. She has achieved great success with the performance duo Sons of Liberty.

×

KONSEPT OG REGI Lisa Lie. SCENOGRAFI OG KOSTYMER Maja Nilsen. LYSDESIGN Steffen Telstad. MUSIKER/KOMPONIST Espen Jørgensen. FOTO Vigdis Haugtrø. PRODUSENT Randi Martine Brockmann. DRAMATURG Elin Amundsen Grinaker. UTØVENDE OG SKAPENDE SKUESPILLERE Ivar Furre Åm, Kenneth Homstad, Helga Kristine Edvindsen og Lisa Lie. STØTTET AV Norsk kulturråd, Sør-Trøndelag fylkeskommune og Trondheim kommune. CO-PRODUKSJON Trøndelag Teater og Black Box Teater.

AVGANGSEKSAMEN HØGSKOLEN I ØSTFOLD/

AKADEMI FOR SCENEKUNST

The Portrait Series

×

05.-07.06 kl 19:00. Store scene

I 2002 startet regissøren og koreografen Michael Laub prosjektet «The Portrait Series». Prosjektet ble opprinnelig initiert av Tom Stromberg, daværende direktør for Hamburg Schauspielhaus, som bestilte en serie (Portraits 360 Seconds) som presenterte skuespillere og ansatte (en dørvakt, en vaskehjelp, en sjåfør og statister) ved teatret. Til Roma Europa Festival, skapte Laub et portrett av performancekunstneren Marina Abramovic. Konseptet ble utvidet med auditions i ulike byer som for eksempel «Portrait Series Berlin» med profesjonelle og ikke-profesjonelle dansere, kvinner i «Portrait Series Istanbul» og teaterarbeidere i «Burgportraits Wien».

«The Portrait Series» stripper utøverens rolle ned til ofte intime og biografiske detaljer. Fokuset settes både på det autentiske og det kunstige. Dette tydeliggjøres ved at Laub ofte bruker ikke-profesjonelle til disse prosjektene. Serien har vist seg å bli svært populært, blant annet på grunn av konseptets tilpasningsdyktighet. Fra et teoretisk synspunkt er «The Portrait Series» et slags forsøk der Laub tester teatrets globale voka-

bular. Tanken er at nesten enhver enhet bestående av interessante karakterer kan formateres til en slik serie. Et annet interessant punkt er bruken av de samme formelle elementene. Resultatet blir ofte svært forskjellig avhengig av sosial og kulturell bakgrunn.

Avgangselevene ved Akademi for scenekunst ønsket å samarbeide etter å ha tilbrakt lange arbeidsperioder sammen. De sikter på å utvide ideen om individuelle portretter for å danne et kollektivt gruppeportrett, hvor resultatet vil bli festsatt etter en seks ukers workshop i Fredrikstad.

eng. Graduation performance of Østfold University College/Norwegian Theater Academy students.

In 2002 Michael Laub began adapting portraiture to the stage, using no narrative pretext other than his subject. The Portrait Series project was originally initiated by Tom Stromberg, then director of the Hamburg Schauspielhaus who decided to commission a series of six-minute pieces (Portraits 360 Seconds) present-

Foto: Georg Soulek, fra forestillingen «Burgportraits Vienna»

ing Schauspielhaus actors and employees (an usher, a cleaning woman, a chauffeur, extras). For the Roma Europa Festival, Laub created a portrait of Performance artist Marina Abramovic. The concept was broadened by auditioning casts in various cities, identifying specific groups of people. «The Portrait Series» projects eschew almost all theatrics and strip the performer's role down to oftentimes-intimate biographical details. The series have proven popular, in

part due to the concept's adaptability. From a theoretical point of view, «The Portrait Series» is an endeavor wherein Laub tests theater's global vocabulary. The idea being that virtually any entity comprising interesting characters can be formatted for a Portrait Series show.

×

REGI Michael Laub. AV Afgangselevne i studier for skuespill og scenografi ved HIO/Akademi for scenekunst.

EN KUNSTHAPPENING I BLACK BOX TEATERS FOAJÉ

30.01
14.03
18.03
& 29.05

VELKOMMEN!

Avdeling for
Teatervitenskap

AVDELING FOR TEATERVITENSKAP arrangerer åpne scenekunstsamtaler og foredrag for alle interesserte. Vi tar idéen om anvendt teatervitenskap på alvor og ønsker derfor å opprette en arena hvor scenekunstheltet kan utforskes fra et teatervitenskaplig perspektiv. I foajeen på Black Box vil dyktige teoretikere og praktikere møtes til samtaler om viktige problemstillinger innenfor scenekunst og kunsteori.

Følg med på www.blackbox.no for datoer og informasjon denne våren.

RAMPELYSFESTIVALEN 2013

- Utfordre tradisjonene, sprenge grensene

×

02.-12.05. Hele huset

Rampelysfestivalen ble startet i 1990 og er i dag Norges største barne- og ungdomsteaterfestival i sin sjanger. Oslo teatersenter er produsent av festivalen. Festivalen er for og med barn og unge, lokale så vel som nasjonale og internasjonale barne- og ungdomsteatergrupper. For femte gang fyller festivalen scenene på Black Box Teater i mai, med over 450 deltagende barn og unge med forestillinger, musikkopplevelser og workshops. Rampelysfestivalen 2013 arrangeres i Språkåret 2013, en nasjonal markering av språk i Norge. Festivalens program og arrangementer vil preges av dette. Velkommen til en innovativ festival som bryter vekk fra oppfatningen om hva scenekunst for og med barn og unge er og kan være.

www.osloteatersenter.no

OSLO TEATERSENTER
Ditt miljø for grenseløs scenekunst

BA acting BA scenography

application deadline: March 1

www.hiof.no/scenekunst

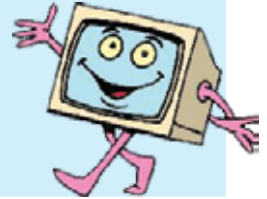
theatre
no tuition fee
visual performing arts
NTA
FREDRIKSTAD
NTA
all teaching in english
norwegian
artistic council:
Robert Wilson
Kelly Copper/Pavol Liska
Meg Stuart

* join us at the NTA Open Day in Fredrikstad 15.2., 13.00-15.00 !

MELD DEG PÅ VÅRT NYHETSBRV FOR OPPDATERT
PROGRAMINFORMASJON PÅ: WWW.BLACKBOX.NO

WWW.FACEBOOK.COM/BLACKBOXTEATER
TWITTER.COM/@BLACKBOXTEATER

ER DU UNDER 25 ÅR KOSTER ALLE BILLETTER PÅ BLACK BOX TEATER KR 100,-
FOR YOU UNDER 25 ARE ALL TICKETS AT BLACK BOX TEATER 100 KR.

Våren 2013 på
Teaterhuset Avant Garden

Sudermann & Söderberg (DE/SE)

Ingvild Holm

Katja Lindeberg & Magnus Børmark

Impure Company/Hooman Sharifi

Heine Avdal & Yukiko Shinozaki (NO/JP)

Sidney Leoni (FR/SE)

Barbro Djupvik

Ingri Fiksdal

Mette Edvardsen

RohdeAass produksjoner

Symposium

www.avantgarden.no

Våren 2013 på
BIT Teatergarasjen

Diederik Peeters (BE)

Findlay/Sandsmark

Meg Stuart/Damaged Goods (US/BE)

Annie Dorsen (US)

Antoine Defoort (FR)

Goerger & Defoort (FR)

Ingri Fiksdal

De Utvalgte

Naja Lee Jensen

PrøveRommet

Ny Musikk

www.bit-teatergarasjen.no

Black Box Teater Marstrandgata 8 0566 Oslo Tlf: 23 40 77 70
E-post: blackbox@blackbox.no Web: www.blackbox.no

Ansvarelig utgiver: Jon Refsdal Moe. Redaksjon: Sara Wegge, Nina Magnus, Bård Yden og Jon Refsdal Moe.
Grafisk design: Nina Magnus. Opplag: 2500. Trykk: RK Grafisk AS. © Black Box Teater 2013.

Foto: Lisbeth Gruwez

Foto: Lisa Lie/Vigdis Haugtrø

PROGRAM VÅREN 2013

www.blackbox.no

